

Imprint

By *Awakencordy*

Fandom: Twilight

Çift: Jacob/Edward

Derece: NC-18 (18 yaş altı için uygun değildir.)

Konu: Bir saniye önce adamdan nefret ediyorken, BAM! imprint!

Notlar: Bu senaryo Formspringde verilen prompt üzerine yazılmıştır. Kocaman senaryo gördüm. *kısaltarak yazar* Kitaptan biraz daha AU hale getirdim, bazı zamansal gerçeklikleri değiştirdim, görürsünüz.

* * *

Edward Forks'un ormanını araştırmaya çıkmış, Carlisle'in belirttiği sınırları geçmemeye dikkat ediyorken 1 ay öncesinde Jasper'ı neredeyse parçalara ayıracak köpek takımının o da farkında, dikkatle ilerliyordu ki ileriden gelen inlemeleri duyunca kaşlarını çatarak durdu.

Edward'ın çevresindeki her şey ona bu uğuldamaya benzer sesin o köpek familyasından olduğunu söylese de onlardan sadece bir tanesinin buralarda gezinmesi oldukça mantık dışıydı. Genç vampir dikkatli adımlarla, çıtırtı çıkartmayacak kadar hızlı bir şekilde karanlık ormanda ilerlerken yağmurun onu yavaşlatmasına izin vermedi.

Edward kalın ağaçların arasından geçip de kulak tırmalayan sesin kaynağına geldiğinde durarak önündeki manzaraya baktı.

"İşte bu mükemmel.. İstesem seni böyle kısıtıramazdım.."

Devrilmiş devasa bir ağacın altında kalan kurt onun sesini duyunca kasıldı. Edward onun tüylerinin renginden ve klanındaki diğer kurtlar kadar büyük olmamasından Jasper'ın anlattığı Jacob olduğunu anlamıştı. Jasper'ın düşüncelerinden görebildiği kadarıyla Jacob klanın en genci ve en hırslılarından. Vampirlere karşı duyduğu nefretin kokusunu almak içinse Jasper'ın düşüncelerine ihtiyaç yoktu, Edward bunu oldukça fark etmişti.

"Tasmanı mı kaybettin kuçu kuçu?"

Edward onunla dalga geçse de dikkatli, onun pençe mesafesine girmeden ağaç kökünün etrafından geçerken kurt da başını oraya çevirdi ve ikisi göz göze geldi.

Edward onun düşüncelerinde nefreti açıklıkla okuyabiliyor, utancı da yakalamışken gözgöze geldikleri anda kurtun düşüncelerinin donduğunu görünce kendisi de bir adım gerileyerek ona baktı.

Kahverengi gözler şokla ona bakıyorken bir saniye sonra kurtun sırtındaki gerginlik yok oldu ve tüm duruşu değişti, ardından da Edward'ı dahi üzebilecek can acısı dolu bir inleme duyuldu.

Edward onun düşüncelerinin hızına yetişemiyor, neler olduğunu anlamaya çalışırken sordu:

"Neden değişmiyorsun?"

Kurt hiddetle bir insanın bu gövde altında ne hale geleceğini sorduğunda Edward ona hak vermeden edemedi ve yavaşça ağaca yaklaşırken konuştu.

"İlginçsin köpek.. Nefretin garip-" Kurt hırıldayarak cevap verdiğinde Edward ona sırttı, ardından ellerini ağaca dayayarak sordu:

"Neden arkadaşlarını çağırmiyorsun?"

Edward onun düşüncelerinde hiçbir gizlenme görmeden tüm olanları; Jacob'un gece çıkmak istemesini, klanın ona tehlikeli olacağını söylemesini ama Jacob'un yine de çıkmasını ve şimdi hem utançtan hem de sinirden onları çağırmadığını görünce şokla sordu:

"Neden benden gizlenmiyorsun?"

Kurt bunu duyduğunda çırpınarak kökü itmeye çalıştı, yer sarsıldı, kuşlar uçarak uzaklaştı ama Edward gördükleriyle şoka girmiş, ağzı açılarak onu izlemekten başka bir şey yapamadı.

"Ciddi olamazsın."

Cevap olarak kurt pençesini ona savurdu ama ne Edward kaçtı, ne de Jacob onu incitti. Pençe inanılmaz bir kontrolle Edward'ın yüzüne çarpmadan durduğunda açık tenkli vampir fısıldadı:

"Ciddisin.."

Kurt inleyerek tekrar kurtulmayı denediğinde Edward da uyandı ve kendi etrafında dönerek ağaca eğildi, kurtun hırıldamasına aldırmadan konuştu:

"Bir, iki-" ikisi de aynı anda kökü diğer tarafa ittiklerinde Jacob serbest kaldı, kök yuvarlanarak uzaklaşırken Edward önüne döndüğünde yağmurun altında çamurların ortasında kalmış esmer delikanlıya baktı.

Jacob ona kısa bakışlar atıp yere bastırarak kalkmaya çalıştı ama incittiği ayağı canını yaktığında hızlı bir nefesle dengesini bulmaya çalıştı, Edward ise düşünmeden elini uzatınca Jacob onu yakaladı.

Yağmur çevrelerinde düşüyor, kökün gittiği yerde devasa bir boşluk var, Jacob ona bakarken fısıldadı:

"Kimseye söyleyemezsin-"

"İpleri ben çekiyorum Black.. Sen bana vuruldun-" Jacob onu ittiğinde Edward kıpırdamadı bile ama onunla eş boydaki delikanlı titreyerek fısıldadı:

"Onca imkandan, onca ihtimalden sen misin? Sen!?"

Edward da aynı şeyleri düşünüyorken Jacob derin bir nefes aldı ve kendini sakinleştirmeye çalıştı, tekrar kurta dönmek istemediği belli olsa da Edward mırıldandı:

"Bu işleri karıştırarak.."

Jacob ona *'öyle mi dersin'* dercesine bir bakış atınca Edward toparlandı, gerileyerek konuştu:

"Bileğini sıkı sar, seni tekrar kurtarmak istemem Lassie-"
"Hey!"

Edward ona sırttı ve Jacob ona bir şey diyemeden bir sonraki rüzgarda ortadan yok oldu.

THE END

Merhaba,

Okuduđunuz Őeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz: <http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiđi alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.